

«Άφετε τα παιδιά έρχεσθαι προς με».

Γέροντας Δαμασκηνός Ορλόφσκι.

Γονείς-παιδιά.

Όταν κάποιο βράδυ, μετά από μια κουραστική μέρα, που ο Κύριος είχε περάσει κηρύσσοντας και συζητώντας αδιάκοπα με το λαό, τους Φαρισαίους και τους μαθητές. Τότε μερικές μητέρες θέλησαν να φέρουν κοντά Του τα παιδιά τους για να τα ευλογήσει. Οι μαθητές δεν ήθελαν όμως να ενοχλήσουν τον Κύριο, και γι' αυτό δεν τις άφηναν να Τον πλησιάσουν. Τότε ο Χριστός είπε τα στοργικά λόγια: «Άφετε τα παιδιά έρχεσθαι προς με» (Λουκ. 18: 16).

Αυτό είναι ακριβώς το καθήκον των χριστιανών γονέων. Το χρέος πατέρων και μητέρων: Να οδηγήσουν τα παιδιά τους στο Σωτήρα Χριστό.

Αλλά, θα πείτε, πώς είναι δυνατό να γίνει αυτό, τώρα που ο Σωτήρας δεν κηρύσσει πια με ανθρώπινη μορφή πάνω στη γη;

Κι όμως, θα κατορθωθεί, αν οι γονείς φέρουν τα παιδιά τους σ' επαφή με το Χριστό – με την ορθόδοξη πίστη και με τα μυστήρια της αγίας Εκκλησίας μας – και αν τα διδάξουν να Τον αγαπούν θερμά και να υπακούουν στο νόμο Του. Ο δρόμος που θα οδηγήσει σ' αυτό είναι η χριστιανική, ορθόδοξη, εκκλησιαστική αγωγή.

Το μεγάλο πρόβλημα της εποχής μας είναι, ότι τα παιδιά δεν έχουν καλή ανατροφή. Εσείς οι γονείς παραπονιέστε συχνά γι' αυτό, και δυστυχώς τα παράπονά σας είναι βάσιμα. Κανείς όμως δεν μπορεί ν' αμφιβάλλει, για το πόσο ατελή αγωγή ασκούν οι γονείς σήμερα.

Η αγωγή των παιδιών είναι ένας μεγάλος άρρωστος. Και όταν θέλουν να γιατρέψουν έναν άρρωστο, το πρώτο πράγμα που φροντίζουν να μάθουν, είναι το πού πονάει. Γι' αυτό κι εμείς θα ρωτήσουμε πρώτ' απ' όλα: «Τι πονάει στην αγωγή των παιδιών μας;»

Εκείνοι που συναναστρέφονται με νέους, θα μας πουν – αν βέβαια είναι ειλικρινείς – ότι αυτό που τους χαρακτηρίζει είναι η έλλειψη χριστιανικών βιωμάτων και ορθοδόξου ήθους. Και γι' αυτό ευθύνεται πρωταρχικά η οικογένεια. Οι καθηγητές θρησκευτικών μάς πληροφορούν, ότι πολύ συχνά έρχονται στο σχολείο παιδιά, που για τη χριστιανική διαπαιδαγώγησή τους η οικογένεια δεν ενδιαφέρθηκε καθόλου.

Ρωτάς κάποτε το παιδί: «Προσεύχεσαι στο Θεό;». Και παίρνεις την απάντηση: «Κανείς δεν προσεύχεται στο σπίτι».

Η προσπάθεια του εκπαιδευτικού δεν βρίσκει συμπαράσταση στο σπίτι. Δεν υπάρχει σχεδόν η δυνατότητα να ρυθμιστεί ο σωστός εκκλησιασμός και η γενικότερη πνευματική αγωγή των παιδιών. Και βλέπει κανείς τα παιδιά ν' αδιαφορούν για την εκκλησία και την προσευχή, ή να μην ξέρουν ούτε το σταυρό τους να κάνουν. Συχνά από παιδιά σχολικής ηλικίας ακούγονται αυθάδεις συζητήσεις για θέματα της πίστεως, ψέματα, όρκοι, αισχροτάτες βλασφημίες ή και ρητές δηλώσεις απιστίας.

Παρατηρούμε ακόμα πως από τα παιδιά της εποχής μας λείπουν οι αρετές εκείνες, που πρέπει να στολίζουν την παιδική ηλικία.

Για το δωδεκάχρονο Ιησού διαβάζουμε, ότι πήγαινε με τους γονείς του στο ναό των Ιεροσολύμων και υποτασσόταν σ' αυτούς. «Ήξανε» και «προέκοπτε σοφία, και ηλικία, και χάριτι παρά Θεώ και ανθρώποις» (Λουκ. 2:52). Αυτός είναι το πρότυπο για όλα τα παιδιά. Αυτόν πρέπει να μιμούνται. Συμβαίνει όμως σήμερα αυτό;

Θα σας υπενθυμίσω μερικές μόνο ελλείψεις των συγχρόνων παιδιών, για τις οποίες παραπονιέστε, και πιστεύω ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου.

Πρώτ' απ' όλα, εσείς οι ίδιοι λέτε, ότι τα παιδιά σας έχασαν τη σεμνότητά τους, και διαμαρτύρεστε για την αγένεια, την ιδιοτροπία, τη σκληρότητα και την αγριότητά τους. Αρκεί να παρατηρήσει κανείς πώς συμπεριφέρονται τα παιδιά στους γονείς ή στους μεγαλύτερους!..

Εσείς οι ίδιοι παραπονιέστε για την ανυπακοή και τα ψέματα των παιδιών, δεν μπορείτε να δικαιολογήσετε την επιπολαιότητά τους, και στενοχωριέστε γιατί δεν θέλουν να καταπιαστούν με κάποια σοβαρή εργασία.

Εσείς σχολιάζετε την αφηρημάδα τους και το ασυγκράτητο πάθος για απολαύσεις, από το οποίο έχουν κυριευτεί. Λέτε ακόμα, ότι τα παιδιά γνωρίζουν πράγματα, που οι μεγάλοι τ' αναφέρουν με πολλή συστολή, και που, σύμφωνα με τους λόγους του αποστόλου, δεν πρέπει ούτε στις συζητήσεις των ενηλίκων χριστιανών να έχουν θέση.

Ποιος όμως φταίει για όλ' αυτά;

Σύντομη αλλά σωστή απάντηση στο ερώτημα είναι τούτη: Αν τα παιδιά δεν έχουν ανατραφεί σωστά, το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης ανήκει στους γονείς.

**Από το βιβλίο: Επισκόπου Αικατερίνμπουργκ και Ιρμπίσκ
Ειρηναίου, «Μητέρα, πρόσεχε!». Ιερά Μονή Παρακλήτου,
Ωρωπός Αττικής 2011, σελ. 97.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>